

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Saavel Lovforslaget som Bemærkningerne hertil nedenfor ere enslydende med det i Rigsdagssamlingen 1910—11 fremsatte Forslag til Lov om Afløsning af flere Statskassen tilflydende Afgifter og samme paahvilende Byrder med tilhørende Bemærkninger, kun med de Ændringer med Hensyn til Tidsbestemmelser og Tidsfrister, der ere en Følge af, at Afløsningen har maattet rykkes et Aar frem i Tiden.

De Bilag, der fulgte med Lovforslaget i afvigte Rigsdagssamling, optrykkes nedenfor*).

Nærværende Lovforslag er i alt væsentligt overensstemmende med det Forslag, der er udarbejdet af den Kommission, som Finansministeriet nedsatte under 1. Juni 1907 med den Opgave at undersøge og udrede Oprindelsen til de Statskassen tilflydende Arvefæsteafgifter, derunder særlig Arvefæsteafgifterne af Udmærkslodderne paa Bornholm og Høhovertiafgiften i Frederiksborg Amt, og beregne deres Kapitalværdi, for derefter eventuelt at stille Forslag til en Afløsning i Penge, der kunde blive billigere for Yderne uden at gaa Statens Tarv for nær. Efter Forslaget er Afløsningen en *Tvangssag*, der som saadan søger sin Berettigelse deri, at den i Virkeligheden indeholder en Gave til Afgiftsyderne. Ligesom der nemlig i intet Tilfælde stilles Krav til disse om at skaffe en Afløsningskapital til Veje, saaledes skulle Yderne kun i en vis Aarrække — Afløsningsperioden — erlægge en Pengeydelse, der tør forudsættes i intet Tilfælde at ville overstige Værdien af den tidligere Afgift. Alene herigennem fuldbyrdes Afløsningen efterhaanden, idet Ydelserne, der tidligere udelukkende have været Rentrepræstationer, i Afløsningsperioden modtages som indeholdende saavel Renter à $3\frac{1}{2}$ pCt. som Afdrag, saa at Afgiftsforpligtelsen ved Afløsningsperiodens Udløb fuldstændig ophører.

Den tvungne Afløsning tilraades i øvrigt af praktiske Hensyn. Medens der nemlig, dersom Afløsningen var en frivillig Sag, utvivlsomt vilde blive en spredt

Mængde Afgifter tilbage som uafløste, idet adskillige forpligtede efter Erfaringens Vidnesbyrd vilde undlade at forlange Afløsning, er paa den anden Side det med Afløsningen forbundne, ret vidtløftige og kostbare Apparat nogenlunde det samme, hvad enten Afløsningen omfatter alle eller kun en væsentlig Del af Afgifterne, og alene en fuldstændig Afløsning vil bevirke, at de Udgifter, der medgaa til Afgifternes Opkrævning, kunne spares, og Administrationen i det hele simplificeres. — Naar nærværende Forslag endvidere indeholder en Række Regler om Nedsættelser i forskellige Afgifters Beløb forinden Afløsningen, er Forslaget ogsaa i denne Henseende i fuld Overensstemmelse med Kommissionsudkastet. Kommissionens Medlemmer ere mødtes i en enstemmig Udtalelse om, at *Arvefæsterne ikke have noget retlig Krav paa Nedsættelse*. Statskassens Ret til Afgiftsvarelsen er, for saa vidt angaar samtlige Arvefæste- og lignende Afgifter, af rent privatretlig Karakter og retlig set ganske uangribelig, idet den hviler paa gyldigt stiftede Kontraktsforhold, paa hvilke der ingen Sinds ses at være sket noget Brud fra Statens Side. De foreslaaede Nedsættelser kunne derfor ene og alene begrundes ved et *Billighedshensyn*, som Staten mulig maatte finde Anledning til at udvise overfor enkelte af de paagældende Arvefæstere.

Idet man i saa Henseende og iøvrigt til nærmere Forklaring og Begrundelse af Forslagets Bestemmelser i det hele kan henholde sig til den af nævnte Kommission afgivne Betænkning, af hvis 3die og 4de Afsnit Aftryk findes vedhæftet, skal alene med Hensyn til de foreslaaede Ændringer i Kommissionens Udkast følgende Bemærkninger fremsættes:

§ 2 i Kommissionens Udkast er udeladt i nærværende Forslag. Med Hensyn til Statens endnu bestaaende *Jagtret* paa en Del Jorder, særlig i Frederiksborg Amt, maa det nemlig siges, at Retten i sig selv har en meget ringe Værdi, baade paa Grund af de enkelte Jorders mindre Udstrækning og deres spredte Beliggenhed, og da dernæst nævnte Rettighed, der i hvert Fald ikke er udøvet i umiddelige Tider, formentlig heller ikke kan forventes nogensinde at ville blive kaldt til Live paa ny,

*) Dette Bilag er udeladt her. Henvises til Rigsdagstidende 1910—11, Till. A. Sp. 3707.